

Οι επαγγελματίες που μέχρι χθες είχαν ένα ικανοποιητικό εισόδημα και επίπεδο ζωής, οι άνθρωποι της μεσαίας τάξης, είδαν το εισόδημά τους να συρρικνώνεται και στη συνέχεια να εξαφανίζεται. Κοινή η μοίρα των δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων που πείνασαν, ενώ αρκετοί κινδυνεύουν ακόμα και να μείνουν άστεγοι. Εκφράζουν οναισθητικά πένθος για την απώλεια της ζωής τους καθώς πιστεύουν ότι έχασαν κάθε ελπίδα για βελτίωση της θλιβερής καθημερινότητάς τους.

Τα πεινασμένα παιδιά που μεταφέρουμε κάθε πρωί στα σχολεία έχουν μόνο μια επιλογή. Να βγουν στους δρόμους και να σπάνε ό,τι βρουν μπροστά τους

Βιοκαλλιεργητής

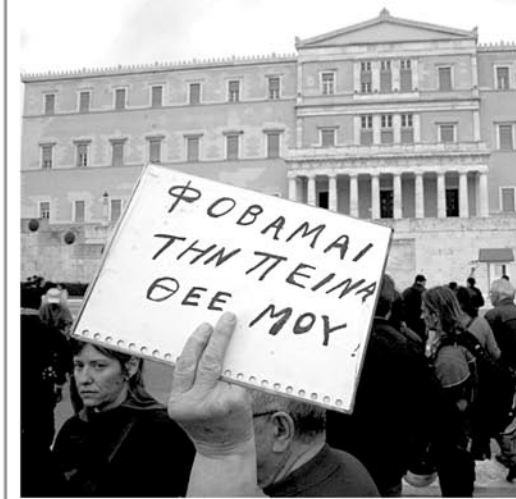
«Καλλιεργώ κηπευτικά, τα οποία διαθέτω στις αγορές βιοκαλλιεργητών», λέει ο Θόδωρος Αρβανίτης, προσθέτοντας όμως ότι στην κρίση το δικαίωμα στην ποιότητα θεωρείται πολυτέλεια.

Βλέποντας ότι ο κόσμος δεν αγοράζει, μειώσαν τις τιμές πάνω από 15%. Οι καταναλωτές όμως μειώσαν τις ποσότητες έως και 40%, «αλλά το κόστος παραγωγής αυξήθηκε τουλάχιστον κατά 15%. Στην πραγματικότητα τα μπιάνουμε μέσα. Χρυσάτμα τα εννοία στα χωράφια. Αναγκασόμαστε να μειώσουμε τις καλλιεργούμενες εκτάσεις. Παράλληλα πρέπει ν' αντιμεταπίσουμε το κλείσιμο των αγορών μας. Το υπ. Εμπορίου μάς επιβάρυνε καθημερινά τόσο αυστηρά πρόστιμα που μας οδήγησαν στη διακοπή της παραγωγής. Ποιος ο λόγος να καλλιεργώ αν δεν μπορώ να φτάσω ο' αένα που καταναλώνεις την τροφή; Για να μείνει η παραγωγή στο χωράφι και ο κόσμος να πληρώνει ακριβά εισαγόμενα προϊόντα, καπέλα μεσαζόντων και, τελικά, να πεινάει!»

Εφεδρεία

Η Ευγενία Σακά είναι υπάλληλος του υπ. Οικονομικών από το 1986. Ο μισθός της άγγιζε τα 2.000 ευρώ. Από τις 27 Νοεμβρίου παίρνει εκκαθαριστικό 175 ευρώ. Είναι μία από τις εκατοντάδες γυναίκες που εντάχθηκαν στην εφεδρεία.

«Έχω δύο παιδιά. Ανοίξαν μια μικρή επιχείρηση ταχυμεταφορών βίζοντας υποθήκη το σπίτι μας. Χρῆσθηκαν με δάνεια, αλλά η επιχείρηση δεν πάει καλά. Σχάει η μία επιταγή μετά την άλλη. Παράλληλα η σύνταξη του συζύγου μειώθηκε στα 1.300 ευρώ. Αλλά μόνο το σταθερακό δάνειο ανέρχεται σε 800 ευρώ, με απο-

Εικόνες σαν κι αυτές έχουν γίνει στοιχείο της καθημερινότητάς μας. Το νέο μνημόνιο επιμύλλασει παράμοια μοίρα σε πολλούς μεσοασούς και μικροασούς της διπλανής πόρτας

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑΝ ΝΕΟΠΤΩΧΟΙ ΜΙΑ ΑΝΕΡΓΗ, ΕΝΑΣ ΑΓΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΦΕΔΡΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Η εξαθλίωση με τα λόγια των ...θυμάτων

τέλεσμα να υπάγεται αδυναμία αποπληρωμής. Δεν ξέρω αν θα μας πάρουν το σπίτι, αν θα μας αφήσουν χρήματα για να ζούμε. Φοβάμαι πως ό,τι μας δίνουν θα μας το παίρνουν οι τράπεζες. Λέω ότι δεν υπάρχει μέλλον. Δεν ελπίζω σε τίποτα. Αδυνατούμε πλέον να στηρίζουμε τα παιδιά μας, δεν υπάρχουν λέξεις να περιγράψω την απογοήτευσή μου, αυτό που ζούμε».

Ανεργη

Η 42χρονη Κατερίνα Νίκα είναι άνεργη και μητέρα ενός 7χρονου αγοριού. Παρ' όλο που έχει πτυχίο βοηθού μικροβιολόγου, τα τελευταία τρία χρόνια εργαζόταν σε μια μη κερδοσκοπική επιχείρηση.

Όπως λέει, επιβιώνει με την αποζημίωση περιμένοντας την απάντηση του Ταμείου Ανεργίας που καθυστερεί δύο μήνες. Ζουν στο ίδιο σπίτι

με τον αδελφό της, που είναι επίσης άνεργος, και τη μητέρα τους, η οποία παίρνει μια σύνταξη του ΟΓΑ που ανέρχεται σε 600 ευρώ. Εξηγεί ότι φάγει για να δουλέψει μέσω γνωστών και μικρών αγγελιών, αλλά δεν βρίσκει.

Η Κατερίνα συμμετέχει στις συγκεντρώσεις στην πλατεία Συντάγματος.

«Είμαι οργισμένη και δεν αντέχω να μένω ασιτηρή μέσα στο σπίτι.

Δεν ελπίζω ότι με την παρουσία μας αλλάξει η κατάσταση. Αλλά μπορούμε να ασκηθούμε επιμύλλω. Να προσπαθήσουμε ν' αλλάξουμε έστω κάτι. Πατι ακόμη και το μέλλον των παιδιών μας είναι καταδικασμένο. Τα πεινασμένα παιδιά που μεταφέρουμε κάθε πρωί στα σχολεία έχουν μόνο μία επιλογή. Να βγουν στους δρόμους και να σπάνε ό,τι τους μπροστά τους». ✘